

[Alfred Jensen.]

ved tidligere lejligheder har fremdraget her i folketinget. Jeg skal bare minde om Dansk Arbejdsmands Forbunds formands afstandtagen fra De samvirkende Fagforbunds henvendelse til medlemmerne i anledning af Henzestrejken. Her slog han fast, at det, der var brug for, var ikke, at man rettede bebrejdelser mod medlemmerne, men det var, at man satte ind for at virkeliggøre de beslutninger, som kongressen havde truffet. Jeg vil gerne citere en udtalelse til Land og Folk den 21. oktober. Her udtaler Alfred Petersen:

„Endelig må der nu gøres en alvorlig indsats for at få septemberforliget ændret, og først når sådanne ting er bragt i orden, kan vi håbe på en bedre atmosfære på arbejdspladserne.“

Det er bevis for, at det ikke var uberettiget, når arbejderne reagerede.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg skal bare gøre nogle korte bemærkninger, den ene til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som nu henviste til den anden udtalelse af Alfred Petersen end den, han havde fremsat på kongressen. Jeg har ikke den udtalelse ved hånden, som det ærede medlem henviste til nu, men jeg erindrer tydeligt, at Land og Folk tillagde Alfred Petersen en udtalelse i kongresdiskussionen om disse spørgsmål, en udtalelse, som hr. Alfred Petersen dementerede. Nu dukker den altså op igen og skal bruges på en helt anden måde.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at det ærede medlem er ved at dreje mine udtalelser om eventuel nødvendighed af indgreb så meget rundt, at der næsten efterhånden kan konstateres enighed mellem mit standpunkt og det fremsatte lovforslag. I den anledning vil jeg gerne sige, at jeg er ikke enig i forslaget, og jeg er principielt modstander af statens indgreb i arbejdskonflikter. Efter min opfattelse må arbejdsmarkedets parter klare deres forhold selv, og det kan kun være i ganske ekstraordinære situationer, nærmest

i nødretssituationer, at statsmagten skal tage sig af disse forhold. Det vil jeg gerne meget stærkt understrege, og jeg vil ikke tage stilling til situationen, før den er der. Derfor kan jeg ikke på forhånd sige, om jeg vil godkende en ny forligsinstitution, som berettiger til statsindgreb. Lad os se ulven, før vi bliver bange.

Formanden: Den ærede ordfører for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Avel Kristensen): Nej . . .

Formanden: Det ærede medlem har opbrugt sin taletid.

Ordføreren for forslagsstillerne (Avel Kristensen): Så kan det kun blive en kort bemærkning, det beklager jeg.

Må jeg sige til den højtærede økonomiminister, at alt, hvad han har haft med at gøre, og alt, hvad han har tænkt, er såre skønt og godt! Men de forhandlingsregler, han henviste til, var dårlige og blev kasseret efter et års brug, og man har ingen forhandlingsregler i dag. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at man er ved at lave nogle. Men der har altså ikke været nogen god udvikling på dette område. Så siger den højtærede økonomiminister sammen med det ærede medlem hr. Baunsgaard noget om, „hvis og hvis“. Ja men hvad så: vil man så lave en voldgiftsdomstol, der står rede, hvis man ikke bliver enig, eller vil man vente, til der foreligger en akut situation, og derefter lave en lovgivning? Det kunne dog være rimeligt at få oplysning om dette.

Må jeg yderligere sige vedrørende forligsmandsloven, at den har aldeles ingen indflydelse på det, vi her taler om.

For det første skal man ikke bebrejde mig, at jeg ikke ved mere, for jeg har ikke talt om det før. For det andet giver man forligsmanden lejlighed til at udsætte og at bruge den tid, men det giver jo ikke folke-